

Research Article

Behavioral Indicators of Music Teacher Competency in the Northern Area

Kiatsuda Srisuk*¹

Ed.D. (Educational Testing and Measurement), Lecturer

Jaree Sukboonsang¹

M.Ed. (Curriculum and Instruction), Lecturer

Amara Sukboonsang¹

M.Ed. (Elementary Education), Lecturer

Tawat Assawadecharit²

M.A. Master of Arts (Music), Lecturer

Norasate Udakarn²

M.A. Master of Arts (Music), Lecturer

Hattaya Hefner²

M.A. Master of Arts (Music), Lecturer

Tanyaluck Phuriyaphan²

M.M. (Piano Pedagogy), Lecturer

Ohm Chanteyoon²

M.Mus, Lecturer

¹Faculty of Education, Chiang Mai University

²Duriyasilp, College of Music, Payap University

*Corresponding author: kiatsuda.srisuk@cmu.ac.th

Received: December 20, 2022/ **Revised:** July 11, 2023/ **Accepted:** August 15, 2023

Abstract

The research purposes were 1) to analyze behavioral indicators of music teacher competency in the Northern area and 2) to create and study the quality of a music teacher competency in the Northern area test. The target group used to determine the content validity of behavioral indicators consisted of 9 experts, used to determine the individual discrimination and reliability included 101 persons, used for factor loading analysis consisted of 841 persons, used to determine the quality of the music teacher competency test included 150 persons. The instruments used were music teacher competency questionnaires for students at the basic education level, which consisted of 61 items with a t score = 7.30 – 18.20, statistical significance at the .01 level, and reliability of .992. The music teacher competency test for students at the basic education level consisted of 30 items. For data analysis using IOC; t-test, Cronbach's alpha coefficient, and factor analysis.

The findings showed that: 1) Teacher competency for students at the basic education level could be grouped into three factors: (1) competency in inspiring learners to achieve learning outcomes in music subjects, (2) competency in classroom design and management in music learning to meet different learners, and (3) competency in musical performance and basic knowledge of music and related subjects. 2) The music teacher competency test for students at the basic education level was created as a five-point rating scale with 30 questions. The quality of the test had IOC between .89-1.00 factor loading between .615-.773. t score between 14.25 – 23.15, statistical significance at .01, and reliability is .986.

Keywords: Behavioral Indicators, Competency, Music Teacher

บทความวิจัย

การวิเคราะห์พฤติกรรมบ่งชี้สมรรถนะครูดนตรี ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในบริบทภาคเหนือ

เกียรติสุดา ศรีสุข*¹

กศ.ด. (การทดสอบและวัดผลการศึกษา), รองศาสตราจารย์

จารี สุขบุญสังข์¹

ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน), อาจารย์

อมรา สุขบุญสังข์¹

ศษ.ม. (ประถมศึกษา), อาจารย์

ธวัช อัสวเดชาฤทธิ์²

ศศ.ม. (ดนตรีศึกษา), อาจารย์

นรเศรษฐ์ ฤดาการ²

ศศ.ม. (การแสดงดนตรี), ผู้ช่วยศาสตราจารย์

หทัยา เอ็ฟเนอร์²

ศศ.ม. (ดนตรี), อาจารย์

ธัญลักษณ์ ภูริยะพันธ์²

M.M. (Piano Pedagogy), อาจารย์

โอม จันเตย²

M.Mus, อาจารย์

¹คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

²วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยพายัพ

*ผู้ประสานงาน: kiatsuda.srisuk@cmu.ac.th

วันรับบทความ: 20 ธันวาคม 2565/ วันแก้ไขบทความ: 11 กรกฎาคม 2566/ วันตอบรับบทความ: 15 สิงหาคม 2566

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ต้องการวิเคราะห์องค์ประกอบพฤติกรรมบ่งชี้สมรรถนะครูดนตรีระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในบริบทภาคเหนือ สร้างและหาคุณภาพแบบวัดสมรรถนะครูดนตรีระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในบริบทภาคเหนือ กลุ่มเป้าหมายเป็นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญใช้ตรวจสอบความเที่ยงตรง 9 คน กลุ่มที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบสอบถามพฤติกรรมบ่งชี้สมรรถนะครูดนตรี 101 คน กลุ่มที่ใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบ 841 คน และกลุ่มที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบวัดสมรรถนะครู 150 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามพฤติกรรมบ่งชี้สมรรถนะครูดนตรีจำนวน 61 ข้อ มีค่า $t = 7.30 - 18.20$ โดยค่า t ทุกค่ามีนัยสำคัญทางสถิติ และมีค่าความเชื่อมั่น $= .992$ และแบบวัดสมรรถนะครูดนตรีสำหรับนักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานมี 30 ข้อ สถิติที่ใช้คือค่า IOC การทดสอบ t ค่า α และการวิเคราะห์ Factor Analysis

ผลวิจัยพบว่า 1) สมรรถนะครูดนตรีมี 3 องค์ประกอบคือ การสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ในวิชาดนตรี การออกแบบและจัดการชั้นเรียนในการเรียนวิชาดนตรีเพื่อตอบสนองความแตกต่างของผู้เรียน และการเล่นดนตรีและการมีความรู้พื้นฐานด้านดนตรีและที่เกี่ยวข้อง 2) แบบวัดสมรรถนะครูดนตรีฯ เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 30 ข้อ มีค่า IOC = .89 - 1.00 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ = .615 - .773 มีค่า $t = 14.25 - 23.15$ ทุกข้อมีนัยสำคัญทางสถิติ และความเชื่อมั่น $= .986$

คำสำคัญ: พฤติกรรมบ่งชี้ สมรรถนะ ครูดนตรี

บทนำ

มีการศึกษาถึงสมรรถนะ (Competency) เหตุมาจากการใช้เครื่องมือการทดสอบเพื่อคัดเลือกบุคคลในการปฏิบัติหน้าที่ที่สำคัญในการเป็นตัวแทนของประเทศสหรัฐอเมริกาในการเผยแพร่วัฒนธรรมและเรื่องราวของประเทศสหรัฐอเมริกาในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก และยังพบอีกว่าแบบทดสอบที่นำมาใช้ในการทดสอบมีจุดอ่อน คือ เป็นการวัดผลที่ล่าช้าถึงต่อวัฒนธรรมของชนชั้นกลาง และชนชั้นสูง และมีการค้นพบอีกว่าคะแนนสอบไม่สัมพันธ์กับผลการปฏิบัติงาน จากปัญหาที่เกิดขึ้นทำให้ David C. McClelland ได้ทำการพัฒนาเครื่องมือโดยการเปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ที่อยู่ในระดับดี และผลการปฏิบัติงานที่อยู่ในระดับการปฏิบัติได้ตามเกณฑ์เฉลี่ย การสร้างเทคนิคการประเมินแบบใหม่ที่เรียกว่า Behavioral Event Interview (BEI) ซึ่งลักษณะของพฤติกรรมที่ค้นพบ เรียกว่า Competency David C. McClelland เชื่อว่า สมรรถนะสามารถทำนายความสำเร็จในการทำงานได้ดีกว่า IQ เขาได้สรุปว่าสมรรถนะเป็นบุคลิกลักษณะที่ซ่อนอยู่ภายในปัจเจกบุคคลสามารถผลักดันให้บุคคลนั้นสร้างผลการปฏิบัติงานที่ดีหรือตามเกณฑ์ที่กำหนด ในงานที่ตนรับผิดชอบ (Rassameethammachot, 2006)

สมรรถนะทางวิชาชีพมีความสำคัญมาก เพราะจะช่วยพัฒนาคุณภาพและวิธีการทำงาน ช่วยประหยัดเวลาในการทำงาน ช่วยลดความสูญเสีย การทำงานเกิดจากความรู้ ทำให้ทำงานได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ก้าวทันความเปลี่ยนแปลงในยุคของสังคมแห่งการเรียนรู้ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน โดยเฉพาะสมรรถนะวิชาชีพครูที่ต้องมีการตื่นตัวและพัฒนาอย่างเร่งด่วนเพื่อให้รู้เท่าทันกับการจัดการศึกษาในสถานการณ์ที่กำลังเปลี่ยนแปลงเข้าสู่ยุคใหม่ของการเรียนรู้ เพื่อฝึกคนให้มีคุณลักษณะในศตวรรษที่ 21 และครูผู้สอนต้องได้รับการพัฒนาด้านสมรรถนะที่สอดคล้องกับศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะครูดนตรี ซึ่งในปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนดนตรียังมีปัญหาอยู่มาก นอกจากเรื่องของการขาดแคลนครูที่สอนวิชาดนตรีที่จบตรงสาขาวิชา Phosrithong (2019) ยังพบว่า ครูดนตรีขาดการสร้างสรรค์ผลงานดนตรี ขาดการพัฒนารูปแบบและแนวทางการสอนดนตรีที่เหมาะสมกับผู้เรียน และประเด็นหลักที่สำคัญคือ ผู้เรียนขาดแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ดนตรี อันเป็นเหตุ

ให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกเชิงลบกับวิชาดนตรี ซึ่งเขาเสนอต้องเร่งพัฒนาสมรรถนะครูดนตรี จากการศึกษาลักษณะของครูดนตรี พบว่าทุกมหาวิทยาลัยที่มีการผลิตครูดนตรีต่างกำหนดคุณลักษณะที่ต้องการให้เกิดขึ้นในตัวบุคคลของนักศึกษาครูครบทั้ง 3 ด้านคือ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านคุณลักษณะ ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญสำหรับการเป็นครูต่อไปในอนาคต

จากการศึกษางานวิจัยของ Phosrithong (2019) ศึกษาอนาคตภาพของคุณลักษณะครูดนตรีในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2561-2571) พบว่า ครูดนตรีจะต้องปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้อย่างเหมาะสม มีพฤติกรรมตามกรอบจรรยาบรรณทางวิชาชีพ เป็นกัลยาณมิตรทั้งต่อผู้เรียนและสังคมเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับผู้เรียนทั้งกาย วาจาและใจ ส่วนทักษะที่สำคัญที่ครูดนตรีจะต้องมี คือ ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ทักษะการเรียนรู้และการสร้างสรรค์นวัตกรรม และทักษะการใช้และการสื่อสารภาษาต่างประเทศ และแนวทางการพัฒนาครูดนตรีตามลักษณะครูดนตรีในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2561-2571) คือ 1) สถาบันผลิตครูต้องพัฒนาหลักสูตรดนตรีที่เน้นสมรรถนะ ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และปลูกฝังค่านิยมความเป็นครูให้กับผู้เรียนตั้งแต่เริ่มต้น 2) กระทรวงศึกษาธิการ ควรจัดตั้งหน่วยงานเพื่อสนับสนุนครูดนตรีให้ได้รับการพัฒนาตามความสนใจ จัดให้มีกิจกรรมทางดนตรีอย่างต่อเนื่อง และแสวงหาความร่วมมือกับหน่วยงานภาคเอกชน เพื่อพัฒนาหลักสูตรและวิธีการสอนร่วมกัน และ 3) สถานศึกษาต้องอำนวยความสะดวกและสนับสนุนครูดนตรีให้มีโอกาสแสดงความรู้ความสามารถ ส่งเสริมให้เข้ารับการฝึกอบรมและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สนับสนุนงบประมาณการทำกิจกรรมและจัดสรรค่าตอบแทนการทำงานอย่างเหมาะสม

จากความสำคัญของสมรรถนะ จากการกล่าวถึงสมรรถนะวิชาชีพและกล่าวถึงสมรรถนะครูดนตรีที่กล่าวข้างต้น ผู้วิจัยเห็นว่าการผลิตครูดนตรีให้สอดคล้องกับโลกยุคใหม่นั้นควรมีการวิเคราะห์ถึงสมรรถนะที่สำคัญของครูดนตรีจากความเห็นของทุกภาคส่วนทั้งความเห็นของนักเรียนที่ต้องการเห็นครูดนตรีแบบใด ครูดนตรีในโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานควรมีลักษณะพิเศษอย่างไรบ้าง สิ่งที่แสดงออกหรือพฤติกรรมบ่งชี้ควรพิจารณาจากอะไร เมื่อนำพฤติกรรมบ่งชี้เหล่านั้นมาจัดกลุ่มครูดนตรีที่ดีควรมีสมรรถนะด้านใดบ้าง ข้อมูลเหล่านี้

จะนำไปใช้ประโยชน์ให้กับคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ และวิทยาลัยดุริยางศิลป์ มหาวิทยาลัยพายัพ ที่จะนำมาออกแบบการผลิตหลักสูตรครุตนตรีร่วมกัน รวมทั้งออกแบบกระบวนวิชาและกระบวนกรเรียนการสอน ตลอดจนกิจกรรมการพัฒนาให้นักศึกษาให้สอดคล้องกับการ หล่อหลอมสมรรถนะที่ค้นพบในงานวิจัยเรื่องนี้ ซึ่งทั้ง 2 คณะจะใช้ความชำนาญที่มีอยู่มาร่วมกันผลิตครุตนตรี ให้เกิดคุณลักษณะที่ดี ในปีการศึกษา 2568 ที่จะถึงต่อไป อย่างไรก็ตาม ข้อค้นพบข้างต้นเกี่ยวกับพฤติกรรมบ่งชี้ จากงานวิจัยเรื่องนี้ จะมีการนำพฤติกรรมบ่งชี้ไปใช้ให้ เกิดประโยชน์โดยจะมีการนำมาออกแบบแบบวัดเพื่อใช้ วัดสมรรถนะของตนเองแก่ครุตนตรี และจะนำไปหา คุณภาพทั้งรายข้อและรายฉบับ และนำไปพัฒนาเป็น

แบบวัดที่ใช้ระบบออนไลน์อีกด้วย ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ ในการใช้และแปลผลการวัดที่สามารถทำแบบทันที (Real Time) ได้เลยอีกด้วย นอกจากนี้ประโยชน์ข้างต้น แล้วข้อค้นพบจากงานวิจัยยังสามารถใช้เป็นแนวทางใน การกำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติงานของครูผู้สอน วิชาดนตรีให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objective)

1. เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบพฤติกรรมบ่งชี้ สมรรถนะครุตนตรีระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในบริบท ภาคเหนือ
2. เพื่อสร้างและหาคุณภาพแบบวัดสมรรถนะ ครุตนตรีระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในบริบทภาคเหนือ

กรอบแนวคิดการวิจัย (Research Framework)

วิธีดำเนินการวิจัย (Research methodology)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเรื่องนี้ ประกอบด้วย

1. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่ช่วยในการตรวจสอบ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของพฤติกรรมบ่งชี้เป็นผู้เชี่ยวชาญ ที่เป็นนักวัดผลจำนวน 4 ท่าน และครุตนตรีระดับการศึกษา ขั้นพื้นฐานจำนวน 5 ท่าน
2. กลุ่มที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบสอบถาม พฤติกรรมบ่งชี้สมรรถนะครุตนตรี เป็นครุตนตรีและ นักศึกษาคูครูที่เรียนวิชาเอกดนตรีในสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 101 คน

3. กลุ่มที่ใช้ในการวิเคราะห์หาค่าองค์ประกอบ เป็นนักศึกษาคู อาจารย์ที่สอนดนตรีในระดับอุดมศึกษา ครุตนตรีในโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน นักเรียน ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และครูในสถาบันเอกชน ที่สอนดนตรี จำนวน 841 คน

4. กลุ่มที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบวัดสมรรถนะ ครุตนตรี เป็นครุตนตรีในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานใน ภาคเหนือ รวมจำนวน 150 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย

เครื่องมือที่ใช้การทำวิจัยครั้งนี้ มี 2 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสอบถามพฤติกรรมบ่งชี้สมรรถนะ

ครูดนตรีสำหรับนักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้าง ดังนี้

1. ทบทวนวรรณกรรม เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. สังเคราะห์พฤติกรรมบ่งชี้สมรรถนะครูดนตรี

จากการทบทวนวรรณกรรม

3. ทำการสนทนากลุ่มกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายถึงพฤติกรรมบ่งชี้ที่นักเรียนเห็นว่าเป็นพฤติกรรมที่เหมาะสมกับการเป็นครูดนตรีจำนวน 30 คน คือนักเรียนในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่จำนวน 10 คน โรงเรียนสันทรายวิทยาคมจำนวน 10 คน และโรงเรียนสันป่าายวิทยาคมจำนวน 10 คน

4. นำพฤติกรรมบ่งชี้ที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมและจากข้อมูลเชิงประจักษ์มาสังเคราะห์รวมกัน ทำให้ได้พฤติกรรมบ่งชี้ 61 พฤติกรรม

5. นำพฤติกรรมบ่งชี้ที่สังเคราะห์ได้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ผลของการหาค่า IOC พบว่ามีค่าเท่ากับ .89-1.00

6. นำความเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงภาษาในรายพฤติกรรมบ่งชี้ต่าง ๆ เพื่อให้มีความชัดเจนทางภาษามากขึ้น

7. นำพฤติกรรมบ่งชี้ทั้ง 61 ข้อ ไปออกแบบแบบสอบถามซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

8. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับครูดนตรีในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดเชียงใหม่และลำพูน และนักศึกษาครูที่เรียนวิชาเอกดนตรี รวมจำนวน 101 คน เพื่อหาอำนาจจำแนกรายข้อ โดยการใช้การทดสอบ t พบว่า ทุกรายการข้อคำถาม มีอำนาจจำแนก โดยค่า t มีค่าเท่ากับ 7.30 – 18.20 และมีค่าความเชื่อมั่นรายฉบับเท่ากับ .992

9. คัดเลือกพฤติกรรมบ่งชี้ที่ดีตามเกณฑ์คือ มีอำนาจจำแนก และปรับปรุงภาษาในแบบสอบถามให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ทำให้ได้พฤติกรรมบ่งชี้ทั้งสิ้น 61 ข้อ

10. นำแบบสอบถามพฤติกรรมบ่งชี้สมรรถนะครูดนตรีไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมาย จำนวนทั้งสิ้น 841 คน

11. ได้ทำการตรวจสอบความเหมาะสมของพฤติกรรมบ่งชี้ทั้ง 61 ตัวก่อนจะทำการวิเคราะห์องค์ประกอบพบว่า ตัวแปรหรือพฤติกรรมบ่งชี้ทุกตัวมีความเหมาะสมในการนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบ

12. นำผลการรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์หาองค์ประกอบ เพื่อจัดกลุ่มพฤติกรรมบ่งชี้ ตั้งชื่อองค์ประกอบ และทำการคัดเลือกพฤติกรรมบ่งชี้ที่มีน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .30 ขึ้นไป

ชุดที่ 2 แบบวัดสมรรถนะครูดนตรีสำหรับนักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้าง และพัฒนาคุณภาพ ดังนี้

1. คัดเลือกพฤติกรรมบ่งชี้ที่ดีตามเกณฑ์และมีน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด 10 อันดับแรกในแต่ละองค์ประกอบ โดยพฤติกรรมบ่งชี้ในแต่ละองค์ประกอบที่คัดเลือกมาเป็นดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 สมรรถนะในการสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ในวิชาดนตรี

1. มีบุคลิกที่แสดงถึงความน่าเชื่อถือและได้รับความไว้วางใจจากนักเรียน

2. มีทักษะในการชี้แนะแนวทางชี้ข้อบกพร่องทางดนตรีและให้กำลังใจในการพัฒนานตนเองของผู้เรียน

3. มีความอดทนสูงในทุกสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ทั้งในขณะสอนและในสถานการณ์อื่น ๆ

4. ไม่แสดงพฤติกรรมที่สะท้อนถึงการล่วงละเมิดทั้งทางกาย วาจา ใจ กับนักเรียน

5. ไม่ดูถูกผู้เรียนและบุคคลอื่นในการแสดงออกเกี่ยวกับความสามารถด้านดนตรี

6. มีความเชื่อมั่นในตนเองว่าสามารถแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนที่ตนรับผิดชอบ

7. มีทักษะในการจัดการเวลา ทั้งในการสอนและสถานการณ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่รับผิดชอบ

8. ดูแลนักเรียนอย่างเท่าเทียมกันไม่เลือกปฏิบัติเฉพาะนักเรียนที่มีทักษะทางดนตรี

9. ยอมรับในความสามารถของนักเรียนที่ไม่เก่งดนตรี

10. มีทักษะในการปรับตัวกับนักเรียนซึ่งเป็นเด็กยุคใหม่

องค์ประกอบที่ 2 สมรรถนะในการออกแบบและจัดการชั้นเรียนในการเรียนวิชาดนตรีเพื่อตอบสนองความต่างของผู้เรียน

1. มีทักษะในการใช้จิตวิทยาที่เหมาะสมกับผู้เรียนในการออกแบบการสอน

2. ใช้การยอมรับและความเข้าใจในความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละคนเป็นฐานในการออกแบบการเรียนการสอน

3. สามารถถ่ายทอดทักษะทางดนตรีแบบค่อยเป็นค่อยไป

4. สร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนเห็นความสามารถด้านดนตรีของตนเอง

5. มีทักษะในการออกแบบการเรียนการสอนให้ผู้เรียนรักดนตรีจากใจจริง

6. สร้างบรรยากาศการเรียนการสอนที่ผ่อนคลายเป็นกันเอง ไม่ตึงเครียดจนเกินไป

7. ใช้ความยืดหยุ่นตามความสามารถพื้นฐานหรือรายละเอียดของผู้เรียนเป็นฐานในการจัดการชั้นเรียน

8. มีทักษะการประเมินเพื่อมุ่งเน้นด้านพัฒนาการมากกว่าการพิจารณาผลลัพธ์เมื่อสิ้นสุดกระบวนการเพียงอย่างเดียว

9. มีทักษะในการออกแบบการเรียนการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนเท่าทันเทคโนโลยีใหม่ ๆ อยู่เสมอ

10. มีการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนที่สามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้ดี

องค์ประกอบที่ 3 สมรรถนะในการเล่นดนตรีและการมีความรู้พื้นฐานด้านดนตรีและที่เกี่ยวข้อง

1. มีทักษะพื้นฐานในการขับร้องเพลงตามหลักวิชาการ

2. มีทักษะพื้นฐานในการเล่นดนตรีทุกชนิดตามหลักวิชาการ

3. มีความรู้พื้นฐานในการอ่านวาทเพลง

4. มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับดนตรีทุกประเภท

5. เข้าใจบริบทของประวัติศาสตร์ดนตรีตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน และประวัติศาสตร์ดนตรีตามเครื่องมือที่เลือกเรียน

6. มีทักษะในการพัฒนาการเล่นดนตรีให้เกิดความหลากหลายและมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

7. มีทักษะการประเมินความสามารถทางดนตรีในเชิงปฏิบัติได้ทุกระดับ

8. สามารถเป็นผู้นำการแสดงดนตรี (Musical Interpretation)

9. มีทักษะในการสร้างงานดนตรีใหม่หรือสร้างงานจากแหล่งเดิมโดยไม่มีการเตรียมมาก่อน

10. มีความสามารถในการปฏิบัติตัวโน้ต

ที่เห็นได้ด้วยความคล่องแคล่ว

2. นำพฤติกรรมบ่งชี้ที่ดี มาสร้างแบบวัดสมรรถนะครูดนตรีสำหรับนักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

3. นำแบบวัดสมรรถนะครูดนตรีสำหรับนักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับครูดนตรีในโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคเหนือจำนวน 150 คน

4. ทำอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่น โดยการทำการทดสอบ t พบว่า ค่า t เท่ากับ 11.48 – 23.15 และได้ค่าความเชื่อมั่นรายฉบับเท่ากับ .986

5. สร้างเกณฑ์การแปลผลการวัดสมรรถนะจำแนกตามรายสมรรถนะ และสมรรถนะครูดนตรีโดยรวม

เกณฑ์การแปลผลรายสมรรถนะต่างๆ

4.50 – 5.00 หมายถึง มีสมรรถนะด้านนั้นในระดับสูงมาก

3.50 – 4.49 หมายถึง มีสมรรถนะด้านนั้นในระดับสูง

2.50 – 3.49 หมายถึง มีสมรรถนะด้านนั้นในระดับปานกลาง

1.50 – 2.49 หมายถึง มีสมรรถนะด้านนั้นในระดับค่อนข้างน้อย

1.00 – 1.49 หมายถึง มีสมรรถนะด้านนั้นในระดับน้อยมาก

เกณฑ์การแปลผลสมรรถนะครูดนตรีในภาพรวม

4.50 – 5.00 หมายถึง มีสมรรถนะครูดนตรีในระดับสูงมาก

3.50 – 4.49 หมายถึง มีสมรรถนะครูดนตรีในระดับสูง

2.50 – 3.49 หมายถึง มีสมรรถนะครูดนตรีในระดับปานกลาง

1.50 – 2.49 หมายถึง มีสมรรถนะครูดนตรีในระดับค่อนข้างน้อย

1.00 – 1.49 หมายถึง มีสมรรถนะครูดนตรีในระดับน้อยมาก

6. นำแบบวัดสมรรถนะครูดนตรีสำหรับนักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเข้าสู่ระบบแบบวัดออนไลน์เพื่อความสะดวกในการนำไปใช้และแปลผลระดับสมรรถนะของผู้ถูกประเมินแบบทันที (Realtime) ต่อไป

7. ทดลองใช้กับครูดนตรีในระดับการศึกษา

ขั้นพื้นฐานจำนวน 3 คน เพื่อพิจารณาความสะดวกในการใช้จริงและปรับปรุงระบบ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำแบบสอบถามไปขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลกับต้นสังกัดของแต่ละกลุ่มตัวอย่าง
2. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามจำนวนที่กำหนด โดยผ่านระบบออนไลน์

สถิติที่ใช้

หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้ค่า IOC (Index of item objective congruence) หาอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้ค่า t-test หาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้ค่า α หาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยการวิเคราะห์ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ และจัดกลุ่มพฤติกรรมบ่งชี้เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบ Factor Analysis โดยการวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

ผลการวิจัย (Research Finding)

1. พฤติกรรมบ่งชี้สมรรถนะครูดนตรีสำหรับนักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานมีจำนวนมีทั้งสิ้น 61 ตัว ซึ่งผ่านทำการตรวจสอบความเหมาะสมของข้อมูลก่อนที่จะทำการวิเคราะห์องค์ประกอบโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยใช้เมทริกซ์สหสัมพันธ์พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทั้ง 3,721 ตัว ซึ่งเป็นค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมด 61 ตัว มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และใช้วิธีสถิติ Kaiser-Meyer-Olkin เพื่อทดสอบความเหมาะสมของข้อมูล พบว่า ค่า Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy มีค่าเท่ากับ .986 ซึ่งมีค่ามากกว่า .500 และเป็นค่าที่เข้าใกล้ 1 และเมื่อใช้การทดสอบแบบ Bartlett's Test of Sphericity พบว่า ได้ค่า Chi-Square เท่ากับ 70,622.050 ซึ่งค่าดังกล่าวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงว่าตัวแปรหรือพฤติกรรมบ่งชี้ทั้ง 61 ตัวมีความสัมพันธ์กันและมีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบต่อไป และเมื่อนำมาจัดกลุ่มพฤติกรรมบ่งชี้พบว่าสามารถจัดกลุ่มได้ 3 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 สมรรถนะในการสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ในวิชาดนตรี มีพฤติกรรมบ่งชี้จำนวน 23 ตัว องค์ประกอบที่ 2 สมรรถนะในการออกแบบและจัดการชั้นเรียนในการเรียนวิชาดนตรีเพื่อตอบสนอง

ความต่างของผู้เรียน มีพฤติกรรมบ่งชี้จำนวน 22 ตัว และองค์ประกอบที่ 3 สมรรถนะในการเล่นดนตรีและการมีความรู้พื้นฐานด้านดนตรีและที่เกี่ยวข้อง มีพฤติกรรมบ่งชี้จำนวน 16 ตัว

2. แบบวัดสมรรถนะครูดนตรีสำหรับนักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่สร้างขึ้นเป็นแบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีข้อคำถามในแบบวัดจำนวนทั้งสิ้น 30 ข้อ คุณภาพของแบบวัดสมรรถนะครูดนตรีสำหรับนักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่สร้างขึ้น มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยมีค่า IOC มีค่าเท่ากับ .89 - 1.00 มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างโดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .615 - .773 ทุกข้อคำถามมีอำนาจจำแนก โดยมีค่า t เท่ากับ 14.25 - 23.15 ทุกข้อมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และมีค่าความเชื่อมั่นรายฉบับเท่ากับ .986

อภิปรายผล (Discussion)

1. จากการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ข้อค้นพบเกี่ยวกับสมรรถนะครูดนตรีสำหรับนักเรียนในระดับขั้นพื้นฐาน ทั้งสมรรถนะในการสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนบรรลุผลการเรียนรู้ในวิชาดนตรี สมรรถนะในการออกแบบและการจัดการชั้นเรียนในการเรียนวิชาดนตรี เพื่อตอบสนองความต่างของผู้เรียน และสมรรถนะในการเล่นดนตรีและมีความรู้พื้นฐานด้านดนตรีที่เกี่ยวข้อง โดยพฤติกรรมบ่งชี้ทั้ง 61 ตัว มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบค่อนข้างสูงคือมีค่าเท่ากับ .522-.773 เหตุที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้ใช้แหล่งข้อมูลจากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในทุกมิติ ทั้งด้านสมรรถนะที่สำคัญและจำเป็น สมรรถนะในวิชาชีพครูดนตรีโดยเฉพาะรวมทั้งหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนสาขาดนตรีศึกษานอกจากนี้อีกหนึ่งแหล่งข้อมูลที่เป็นส่วนสำคัญในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ที่ให้เกิดค่าน้ำหนักองค์ประกอบที่ค่อนข้างสูง คือ การใช้ข้อมูลจากการสนทนากลุ่มกับนักเรียนโดยตรงเกี่ยวกับสมรรถนะครูดนตรีที่นักเรียนในยุคปัจจุบันต้องการ นักเรียนได้สะท้อนจุดบกพร่องที่เคยพบ สภาพปัญหาในการเรียนดนตรีที่เกิดขึ้นจริงในชั้นเรียนวิชาดนตรี สะท้อนคุณลักษณะครูดนตรีที่ดีที่เคยพบและครูดนตรีที่นักเรียนต้องการอยากให้เห็น ซึ่งจากข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ผู้วิจัยได้มาในครั้งนี้ นำไปสู่การพัฒนาสมรรถนะครูดนตรีให้มีประสิทธิภาพต่อไป

อย่างไรก็ตามนักวิชาการหลายท่าน (Thongkaew, 2007; Thienput, 2007; Kongkasawat, 2007; Chanwongpaisan, 2006) ต่างกล่าวว่า หากมีการบูรณาการความรู้ ทักษะ คุณลักษณะที่จะทำให้สามารถปฏิบัติงานได้ประสบความสำเร็จ ลงในงานด้านการจัดการเรียนการสอนเป็นหลักจะถือว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงห้องเรียนดนตรีครั้งสำคัญ เกิดการพัฒนาปรับเปลี่ยนการจัดการเรียนการสอนที่มีความยืดหยุ่น และยืดต่อความสามารถของผู้เรียนที่แตกต่างกัน ใช้พื้นฐานความสามารถของผู้เรียนเป็นส่วนสำคัญในการออกแบบชั้นเรียน ทำให้ผู้เรียนได้เห็นถึงความสามารถทางด้านดนตรีของตนเอง ครูสามารถถ่ายทอดทักษะทางดนตรีได้เป็นอย่างดี โดยการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญเหล่านี้ จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานทางการศึกษาที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะสถาบันผลิตครูซึ่งเป็นผู้พัฒนานิสิต นักศึกษาครู ให้เกิดสมรรถนะที่สำคัญและจำเป็นก่อนเข้าสู่การปฏิบัติงานจริงในชั้นเรียน หากสถาบันผลิตครูนำพฤติกรรมบ่งชี้เหล่านี้ไปเป็นแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะครู ผลการพัฒนาที่ได้ก็จะสะท้อนกลับไปยังตัวผู้เรียนซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในระบบการศึกษา

2. จากสมรรถนะการสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนบรรลุผลการเรียนรู้ในวิชาดนตรีที่ค้นพบจากงานวิจัยเรื่องนี้ หากจะมีการพัฒนาครูดนตรีให้เกิดสมรรถนะในการสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนบรรลุผลการเรียนรู้ในวิชาดนตรี ผู้ที่เกี่ยวข้องต้องหาแนวทางในการพัฒนาครูโดยทำให้ครูใช้กระบวนการคิด การยอมรับ และการสร้างปัญหาความเข้าใจเกี่ยวกับดนตรีของผู้เรียนที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและมีความมุ่งมั่นในการเรียนดนตรี โดยครูจะต้องมีทักษะในการใช้จิตวิทยาที่เหมาะสมกับผู้เรียนในการออกแบบการสอน เพราะผู้เรียนจะมีความรู้สึกถึงสิ่งและเข้าใจอย่างถ่องแท้ในสิ่งที่ตนเองได้เรียน ใช้ความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละคนเป็นฐานในการถ่ายทอดองค์ความรู้ ทั้งในด้านความสามารถพื้นฐานทางดนตรีและปัจจัยภายนอกอื่น ๆ ของผู้เรียน การสร้างบรรยากาศในการถ่ายทอดความรู้ที่ผ่อนคลายเป็นกันเอง และค่อยเป็นค่อยไป โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดความรักดนตรีจากใจจริง และมีพัฒนาการในการเรียนรู้ นำไปสู่การมีความเข้าใจในความหมายของเนื้อหาสาระโดยองค์รวม และสามารถเชื่อมโยงองค์ความรู้ที่ได้เรียนรู้ไปกับชีวิตประจำวันได้อย่างมี

ความหมาย ซึ่งการสอนที่ใช้ผู้เรียนเป็นฐานในการกำหนดกระบวนการจัดการเรียนรู้นั้น ผู้สอนจะเห็นผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนอย่างแท้จริง โดยผู้สอนต้องมีทักษะในการประเมินผลการเรียนรู้เพื่อมุ่งเน้นพัฒนาการมากกว่าประเมินเมื่อสิ้นสุดกระบวนการ ทั้งนี้จะทำให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าในการเรียนวิชาดนตรี และเกิดการต่อยอดตามความสนใจของผู้เรียนที่จะนำไปสู่ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ยั่งยืน ตลอดจนครูผู้สอนจะได้เป็นนักเรียนที่เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ไปพร้อมกันกับผู้เรียนในบริบทต่างกันได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ Nessipbayeva (2012 as cited in Office of the Education Council Secretariat, 2018) ที่กล่าวถึงสมรรถนะทางการสอนแห่งศตวรรษที่ 21 ครูต้องสามารถสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อต่อผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันได้ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับความเห็นของ Dechakup & Khuenkan (2008) ที่ได้นำเสนอสมรรถนะความเป็นครูในศตวรรษที่ 21 ว่า ครูต้องมีความสามารถใช้ยุทธศาสตร์การประเมินอย่างหลากหลาย จัดสภาพแวดล้อมและสร้างสรรค์บรรยากาศเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางการเรียนรู้ของผู้เรียน

3. สมรรถนะในการออกแบบและการจัดการชั้นเรียนในการเรียนวิชาดนตรีเพื่อตอบสนองความต่างของผู้เรียนที่เป็นข้อค้นพบของงานวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยเห็นว่า ข้อค้นพบข้อนี้มีความสำคัญเนื่องจากวิชาชีพครูมีหน้าที่หลักในการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดผลลัพธ์การเรียนรู้ตามเป้าหมายของหลักสูตรที่คาดหวัง การที่ครูสามารถทำความเข้าใจความแตกต่างของผู้เรียนและยอมรับข้อแตกต่างเหล่านั้นได้ จะเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีในการออกแบบการจัดการเรียนการสอนที่ตอบสนองต่อความสามารถของผู้เรียน ผู้เรียนได้รับการปฏิบัติที่เท่าเทียมกัน มีกำลังใจในการพัฒนาตนเองและทราบถึงข้อบกพร่องในการเรียนรู้นั้น ซึ่งครูสามารถชี้แนะแนวทางในการพัฒนาได้อย่างตรงไปตรงมา นอกจากนี้ การที่ครูมีความเชื่อมั่นว่าสามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนได้ มีความอดทนสูง และมีบุคลิกที่แสดงถึงความน่าเชื่อถือได้ จะทำให้ผู้เรียนรู้สึกไว้วางใจและทำให้บรรยากาศในชั้นเรียนเอื้อต่อการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น และอีกหนึ่งประเด็นที่ผู้เรียนในยุคใหม่ให้ความสำคัญ คือการทำให้ห้องเรียนเป็นพื้นที่ปลอดภัย ผู้เรียนสามารถแสดงออกทางความคิดได้โดยไม่ถูกปิดกั้น มีความกล้าแสดงออก โดยครูต้องไม่ดูถูกผู้เรียน ไม่แสดงพฤติกรรมที่เป็นการล่วงละเมิดทั้งกาย

วาจา ใจ และครูต้องรู้จักปรับตัวให้สอดคล้องกับ พฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนในยุคใหม่ให้มากยิ่งขึ้น สิ่งเหล่านี้ต่างสอดคล้องกับความคิดเห็นของ Sirirangthasee (2014) as cited in Office of the Education Council Secretariat, (2018) ที่กล่าวถึง คุณลักษณะครูที่มีคุณภาพ ในศตวรรษที่ 21 ว่า ครูต้องเป็นผู้ที่มีจิตวิญญาณของ ความเป็นครู มีความรู้ ความสามารถและทักษะการจัด การเรียนรู้ ยอมรับและเป็นผู้รับการเปลี่ยนแปลง และ มีความพร้อมปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกและ ธรรมชาติของเด็ก

4. สมรรถนะในการเล่นดนตรีและมีความรู้ พื้นฐานด้านดนตรีและที่เกี่ยวข้อง เป็นอีกหนึ่งสมรรถนะ ที่เป็นข้อค้นพบจากงานวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยเห็นว่าเรื่องนี้มี ความสำคัญและเป็นสิ่งที่ครูผู้สอนดนตรีควรมี เพราะจะ ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาและเทคนิคใน การปฏิบัติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Bunyanan & Hongsiriwat (2020) ที่ศึกษาแนวทางการพัฒนาหลักสูตร ให้มีคุณลักษณะตามต้องการของสังคมในยุคปัจจุบัน โดยได้เสนอว่าครูดนตรีต้องมีความรู้ ความสามารถและ ทักษะดนตรีรอบด้าน ทั้งความรู้ทางทฤษฎี ทักษะการปฏิบัติ เครื่องดนตรีชนิดต่าง ๆ และการประยุกต์ใช้ความรู้และ ทักษะในการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ความรู้ด้านดนตรี ยังจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาทั้งในด้านของหลักสูตรและ ทักษะทางด้านดนตรีต่อตัวผู้เรียนเป็นอย่างมากให้ผู้เรียน เกิดทักษะพื้นฐานในการขับร้องเพลง การเล่นดนตรี ตามหลักวิชาได้

5. สมรรถนะครูดนตรีที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ เป็นสมรรถนะที่พัฒนาให้เหมาะสมสำหรับครูดนตรีใน โรงเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน แต่ในความเป็นจริง สมรรถนะเหล่านี้ยังสามารถนำไปใช้สำหรับครูดนตรี ทั่วไปได้อีกด้วย เพราะทักษะการสอนการถ่ายทอด องค์ความรู้ของครูเป็นส่วนสำคัญที่จำเป็นต้องพัฒนาให้ มีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะสอนกับผู้เรียนในระดับใด รวมถึง การมีทัศนคติที่ดีต่อการดนตรี มีบุคลิกของความเป็นครู น่าเชื่อถือ มีแรงจูงใจ ในการทำงานและการสร้างแรงจูงใจ ให้ผู้เรียนด้วย ประเด็นเหล่านี้สอดคล้องกับองค์ประกอบ สมรรถนะตามแนวคิดของ McClelland ที่เน้นย้ำว่า ต้องประกอบด้วย ทักษะ ความรู้ ทัศนคติ บุคลิก ลักษณะประจำตัวบุคคล และแรงจูงใจ (as cited in Rassameethammachot, 2006) หากครูคนใดเกิด

สมรรถนะเหล่านี้แล้ว จะทำให้ระดับสมรรถนะของครูดนตรี อยู่ในระดับที่สูงที่สุด คือ ขั้นเชี่ยวชาญ (Expert) เป็น ระดับที่ครูมีความเชี่ยวชาญในการใช้ทักษะด้านดนตรี กับหน้าที่ความรับผิดชอบของตน (Sirimai et al, 2021) และเมื่อเกิดสมรรถนะที่สำคัญดังกล่าวแล้ว จะส่งผล ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นในห้องเรียนวิชาดนตรี ตอบสนองความต่างของผู้เรียน สร้างแรงบันดาลใจให้ ผู้เรียนบรรลุผลการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะทางด้าน ดนตรี และทำให้การเรียนการสอนวิชาดนตรีมีประสิทธิภาพ มากยิ่งขึ้นตามไปด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 พฤติกรรมบ่งชี้สมรรถนะครูดนตรีทั้ง 61 ตัวที่ผ่านกระบวนการวิจัยในครั้งนี้ ผู้ที่ต้องการนำ พฤติกรรมเหล่านี้ไปใช้ ในการออกแบบหลักสูตรพัฒนา หรือผลิตครูดนตรี ปรับระบบการคัดเลือกเข้าครูดนตรี หรือนำไปเป็นแนวทางในการกำหนดมาตรฐานในการ ปฏิบัติงานของครูผู้สอนวิชาดนตรีให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรมีการนำพฤติกรรมบ่งชี้เหล่านี้ไปสอบถามผู้เชี่ยวชาญ เช่น ผู้เชี่ยวชาญทางด้านดนตรี ฝ่ายผลิตครูดนตรี ผู้บริหาร ทางการศึกษา ถึงความเหมาะสมว่าแต่ละพฤติกรรม ควรนำไปใช้ในด้านใดบ้าง ควรนำไปออกแบบหลักสูตร ในกระบวนการวิชาต่าง ๆ หรือไม่ หรือนำไปเป็นคุณลักษณะ เป้าหมายในการพัฒนาหรือไม่ อย่างไร

1.2 แบบวัดสมรรถนะครูดนตรีสำหรับนักเรียน ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น มีพฤติกรรม บ่งชี้ที่ได้คัดเลือกมาเพียง 30 ข้อ ทั้งนี้เพื่อให้การวัดสมรรถนะ ครูดนตรีไม่ยุ่งยาก ใช้เวลาไม่มากนัก สามารถแปลผล ได้ทันที แต่ในความเป็นจริงข้อค้นพบเกี่ยวกับพฤติกรรม บ่งชี้สมรรถนะครูดนตรีสำหรับนักเรียนในระดับการศึกษา ขั้นพื้นฐานมีถึง 61 ตัวที่ผ่านการวิเคราะห์องค์ประกอบ หากผู้ใช้ประโยชน์จากการวิจัยเรื่องนี้ ต้องการนำไปใช้ ให้เกิดประโยชน์ในด้านอื่น ๆ ด้วยก็สามารถนำพฤติกรรม บ่งชี้ที่เหลืออื่น ๆ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

1.3 แบบวัดสมรรถนะครูดนตรีสำหรับนักเรียน ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่สร้างขึ้นจากการวิจัยครั้งนี้ มีคุณภาพตามหลักวิชาทุกประการทั้งความเที่ยงตรงเชิง เนื้อหา ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง อำนาจจำแนก และ ความเชื่อมั่น ดังนั้น หน่วยงานหรือบุคคลใดที่นำแบบวัด

ไปใช้ ขอให้มั่นใจได้ว่าแบบวัดฉบับนี้มีมาตรฐานทั้งการสร้าง การหาคุณภาพและการแปลผล เพียงแต่หากนำแบบวัด ดังกล่าวไปใช้ ควรกำชับให้ผู้ถูกประเมินตอบคำถามแบบ ตรงไปตรงมาถึงลักษณะของตนเอง และที่สำคัญควรให้ ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงตนเองให้กับผู้ถูกประเมินด้วย ก็จะเกิดประโยชน์อย่างยิ่งต่อตัวผู้ถูกประเมิน

1.4 แบบวัดสมรรถนะครูดนตรีที่สร้างขึ้น ครั้งนี้ อาจมีความเหมาะสมมากสำหรับครูดนตรีในระดับ มัธยมศึกษา เนื่องจากครูดนตรีในระดับมัธยมศึกษาจบ ทางด้านดนตรีอยู่แล้ว ซึ่งสามารถวัดได้ครบทั้ง 3 สมรรถนะ ถ้าหากใช้กับครูดนตรีในระดับประถมศึกษาแต่จบทางด้าน ดนตรีศึกษามากก็มีความเหมาะสมเช่นกัน เนื่องจากอาจจะ มีสมรรถนะบางประการ เช่น สมรรถนะด้านการเล่นดนตรี และการมีความรู้พื้นฐานทางด้านดนตรีและที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผู้ที่จะมีสมรรถนะด้านนี้ต้องถูกพัฒนาให้มีความ เชี่ยวชาญทางด้านการเล่นดนตรีหรือเป็นครูที่จบทางด้าน ดนตรีมาก่อน ทั้งนี้หากในโรงเรียนใดซึ่งมีครูดนตรี ที่จบสาขาประถมศึกษามาก็อาจจะเลือกสมรรถนะ บางตัวไปใช้ในการประเมินสมรรถนะครูก็ได้

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

2.1 ควรมีการทำวิจัยต่อโดยการนำพฤติกรรม

บ่งชี้สมรรถนะของครูดนตรีไปศึกษาว่าส่งผลต่อการเรียน วิชาดนตรีของเด็กนักเรียนหรือไม่ เพียงใด

2.2 ควรมีการทำวิจัยต่อโดยการนำพฤติกรรม บ่งชี้สมรรถนะของครูดนตรีในโรงเรียนระดับการศึกษา ขั้นพื้นฐานไปศึกษาว่า หากต้องการผลิตครูดนตรีควรจะ ออกแบบหลักสูตร ควรจัดการเรียนการสอนอย่างไร และควรนำไปออกแบบระบบการคัดเลือกนักศึกษา ครูดนตรีอย่างไร

2.3 ควรมีการนำพฤติกรรมบ่งชี้สมรรถนะ ของครูดนตรีที่ค้นพบ ไปสร้างรูปแบบในการพัฒนา ครูดนตรีในระบบที่เป็นครูในการจัดการศึกษาระดับขั้น พื้นฐาน โดยอาจใช้แบบวัดสมรรถนะครูดนตรีสำหรับ นักเรียนในระดับขั้นพื้นฐานไปประเมินสมรรถนะของครูก่อน และให้พิจารณาผลการวัดครูมีสมรรถนะนั้น ๆ ในระดับใด จากนั้นก็นำมาพัฒนาครูเฉพาะผู้ที่มีสมรรถนะที่อยู่ใน ระดับปานกลาง ค่อนข้างน้อย และน้อยมากต่อไป

2.4 ควรมีการทำวิจัยเพื่อศึกษาสมรรถนะ ของครูในวิชาเอกอื่น หรืออาชีพอื่น ๆ ว่ามีพฤติกรรมใด บ้างที่บ่งชี้สมรรถนะที่สำคัญของครูในวิชาเอก หรือ อาชีพอื่น ๆ เพราะจะทำให้เกิดการนำไปพัฒนาสมรรถนะ เหล่านั้นแก่บุคลากรในสายงานด้านต่าง ๆ ต่อไป

References

- Bunyanan, K. & Hongsiriwat, A. (2020). Guidelines for the development of the Bachelor of Education Program in Music Education of Rajabhat University. *Krupibul Journal*, 7(2). [in Thai]
- Chanwongpaisan, P. (2006). *In-depth Competency Search and Analysis*. HR Center. [in Thai]
- Dechakup, P. & Khuenkan, P. (2008). *Teacher Competency Research Report and Teacher Development Guidelines in a Changing Society*. Prikwan Graphic. [in Thai]
- Kongkasawat, T. (2007). *Practical Competency; How do they do it?*. (4th ed.). TPA. [in Thai]
- Office of the Education Council Secretariat. (2018). *The development of a mechanism to drive the production system and develop high-performance teachers for Thailand 4.0*. Prikwan Graphic. [in Thai]
- Phosrithong, A. (2019). Visual future of music teacher attributes in the next decade (2018-2014). *Journal of Educational Research, Faculty of Education, Srinakharinwirot University*. 14(1). [in Thai]
- Rassameethammachot, S. (2006). *Guidelines for Human Potential Development with Competency*. (3rd ed.). Siri Wattana Interprint Public Company Limited. [in Thai]
- Sirimai, K. & et al. (2021). *Research Project of the Institute for Development of Competency System for Human Resource Management under Rajamangala University of Technology Phra Nakhon*. Rajamangala University of Technology Phra Nakhon. <https://competency.rmutp.ac.th/components-of-a-competency-model> [in Thai]
- Thienput, D. (2007). *On competency*. (3rd ed.). A.R. Information and Publication. [in Thai]
- Thongkaew, T. (2007). *Competency: Principles and Practices*. Bangkok: Suan Dusit University. [in Thai]